

vergadering **C248 – BRU12**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 25 mei 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het onderzoek over de Vlaams-Brusselse media in Brussel - 2188 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de 11 juliviering in Brussel en de mogelijkheid van uitzending door de VRT - 2189 (2010-2011)	5
Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over inspraak in het investeringsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie - 2195 (2010-2011)	11

■

Voorzitter: de heer Mark Demesmaecker**Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het onderzoek over de Vlaams-Brusselse media in Brussel
- 2188 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, in februari 2011 werd het startschot gegeven voor een onderzoek naar het Vlaams-Brusselse medialandschap. Er werd gepeild naar het profiel van de gebruikers van de Vlaams-Brusselse mediapartners zoals Brussel Deze Week, Agenda, tvbrussel, FM Brussel en brusselnieuws.be. Er werd ook gepeild naar hun verwachtingen over deze nieuwskanalen. Dit onderzoek vond plaats onder leiding van professor Rudi Janssens van de Vrije Universiteit Brussel (VUB).

In de beleidsbrief Brussel had u over “het groot kwantitatief en kwalitatief publieks- en bereiksonderzoek van de vier mediapartners ter ondersteuning van de beleidsstrategie tegenover de Vlaams-Brusselse media” aangekondigd “dat de kosten voor een commercieel uitbesteed grootscheeps onderzoek niet in verhouding stonden tot de te vergaren kennis”. U had daarom besloten om aan het Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum (BRIO) een wat beperktere opdracht te geven en om in samenwerking met CEMESO (Centre for Studies on Media and Culture van de VUB) een fijnmazig en gericht publieksonderzoek naar het bereik van de Vlaams-Brusselse mediapartners op te zetten. Dat onderzoek zou al in het voorjaar van 2011 resultaten opleveren. Op zich is dat een goede zaak, want er gaan veel middelen naar die Vlaams-Brusselse mediapartners. Het is dan ook belangrijk een beter zicht te krijgen op het bereik en de gebruikers van die mediapartners.

In eerste instantie zou het bestaande publiek van de mediapartners via een webenquête worden bevraagd. De enquête moest eveneens een indicatie bieden over het profiel van de niet-gebruiker. Het is ook belangrijk om te weten wie in Brussel niet wordt bereikt door die media. De enquête moest eveneens de richting aangeven die gevolgd zou kunnen worden om nieuw potentieel aan te boren. Dat is het eerste luik van die enquête.

Er werd ook een tweede, kwalitatief luik aan gekoppeld. Daarbij zouden een aantal specifieke groepen en referentiepersonen worden bevraagd zoals gemeenschapscentra, bibliotheken, middenveldorganisaties enzovoort.

Het kwalitatieve luik zou meer in de diepte werken en ingaan op de mogelijke samenwerkingsvormen en synergieën tussen de Vlaams-Brusselse media. Ten slotte zou dit deel zich ook buigen over de verhouding tussen het aanbod van de media en hun statutaire informatieopdracht.

De resultaten zouden via een SWOT-analyse verwerkt worden. Op basis daarvan zouden dan beleidsaanbevelingen worden geformuleerd.

Minister, is de studie waarvan sprake al afgerond en verwerkt tot een SWOT-analyse? Zo ja, hebt u deze ontvangen? Zo neen, wanneer verwacht u de resultaten van dit onderzoek?

Hoe werd deze enquête verspreid? Hoeveel personen hebben deze webenquête ingevuld? Op die manier kan de representativiteit worden nagegaan van de resultaten van die enquête.

Kunt u een stand van zaken geven van het kwalitatieve luik van het onderzoek? Welke resultaten kwamen aan het licht? Hoe hebt u die specifieke groepen en referentiepersonen bevraagd?

In het geval de SWOT-analyse beschikbaar is, welke beleidsaanbevelingen staan daar dan in? Wat zijn voor u de belangrijkste conclusies van dit onderzoek en met welke aanbevelingen houdt u rekening bij verder overleg? Zijn de resultaten van deze enquête ook al besproken binnen de Taskforce Brussel?

Minister, hoe zal deze studie gebruikt worden in uw verdere beleidsvoering ter zake?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Deze vraag komt een beetje te vroeg, want het rapport is er nog niet. Het zou er normaal gezien tegen eind juni zijn.

De webenquête had 1514 respondenten. Dat is één aspect. Het gaat echter om een tweesporenonderzoek. Naast de kwantitatieve bevraging via de webenquête is er ook een kwalitatieve benadering via bevraging van de inwoners van de stad en via leden van een aantal groepen, verenigingen en instellingen die behoren tot de doelgroep van deze media.

Laat mij nog eens duidelijk stellen dat het binnen het tijdsbestek en het budget van deze studie niet de bedoeling was het fysieke bereik, de kijk- of luisterdichtheid of het marktaandeel van deze media in kaart te brengen. Als je dat echt grondig wilt doen, kost je dat heel veel geld. Wel onderzocht worden: de relaties tussen het mediagedrag en het sociaal-demografisch profiel van de gebruiker, zijn of haar band met Brussel – pendelaar, student, woonachtig in Brussel –, de evaluatie van het aanbod, het verwachtingspatroon van de gebruiker, het profiel van de niet-gebruiker om het potentiële profiel te kunnen aanboren, de relatieve positie van de Vlaams-Brusselse mediapartners binnen het mediagedrag, het al dan niet gemeenschapsversterkend karakter van deze media, de beeldvorming over Brussel. Dit zijn heel wat elementen, die ons inzicht zullen verschaffen over het profiel en de verwachtingen van de gebruikers en de niet-gebruikers van de Vlaams-Brusselse media.

Het tweede, kwalitatieve, luik omvatte de organisatie van focusgroepen met stakeholders van Nederlandstalige Brusselaars. Dit was complementair aan de webenquête en ging meer in op de mogelijke samenwerkingsvormen en synergie tussen de Vlaams-Brusselse media. Hier lag de focus meer op de perceptie, de evaluatie en het verwachtingspatroon van de gebruiker, en op de complementariteit van de verschillende media. Dat gaat dan om elementen zoals: naambekendheid, mediagebruik, attitude ten opzichte van het aanbod, appreciatie van het aanbod.

Ik kan u vandaag iets zeggen over de gevolgde methodologie, maar voor de analyse en beleidsaanbevelingen is het nog te vroeg. De studie is nog niet opgeleverd; u zult nog wat geduld moeten oefenen. Zodra ik het rapport heb, zal ik het met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en de vier mediapartners bespreken.

Ik geef nog wat informatie over de focusgroepen. De eerste focusgroep bestond uit inwoners van Brussel van 20 tot 50 jaar met een hoog opleidingsniveau. De tweede focusgroep bestond uit stakeholders van het Nederlandstalig maatschappelijke en culturele leven in Brussel: gemeenschapscentra, Onthaal & Promotie Brussel, de jongerenorganisaties, de bibliotheken, enzovoort. De derde en laatste focusgroep bestond uit laagopgeleide inwoners van Brussel ouder dan 50 jaar. Bij het kiezen van deze focusgroepen heeft men zich gebaseerd op typische profielen.

De heer Paul Delva: Ik zal nog wat geduld uitoefenen.

Minister Pascal Smet: Dat is een mooie deugd in het leven.

De heer Paul Delva: Absoluut. Helemaal akkoord.

Was er vooraf een doelstelling met betrekking tot het aantal respondenten voor de webenquête?

Minister Pascal Smet: Neen, maar men zegt mij dat het aantal respondenten vrij behoorlijk is.

De heer Paul Delva: Mensen die op webenquêtes reageren, hebben natuurlijk een eigen profiel. Ik kan mij indenken dat lageropgeleiden en ouderen minder snel geneigd zullen zijn om daarop te antwoorden. Als het de bedoeling is een link te leggen tussen het mediagedrag van de gebruiker en zijn sociaal-economisch profiel, is het moeilijk om dat enkel door middel

van een webenquête te weten. Begrijp ik het goed dat het een van de bedoelingen is van de bijkomende onderzoeken in het kwalitatieve deel, ten aanzien van de laagopgeleiden en de ouderen, om dat aspect van de enquête aan te vullen?

Minister Pascal Smet: Dat hebt u goed begrepen. Het kwalitatieve onderzoek vult aan. Zo zal bijvoorbeeld Hugo Weckx in staat zijn om die enquête in te vullen, maar anderen van zijn leeftijdsgroep niet. Het is de bedoeling om ook met hun mening rekening te houden. Men heeft die opdeling gemaakt omdat men ervan uitgaat dat er toch een potentiële grote groep jonge mensen is die niet allemaal hoogopgeleid zijn, maar toch vaker. Een andere grote groep in de bevolking is ouder en is traditioneel lageropgeleid. Daarom heeft men die twee typegroepen genomen. Natuurlijk dek je daarmee niet alles af. Daarnaast worden ook nog de georganiseerde stakeholders ondervraagd. Zo krijg je een indicatief beeld. Dat was de bedoeling van de studie. Als je het echt grondig wilt doen, betaal je je blauw.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de 11 juliviering in Brussel en de mogelijkheid van uitzending door de VRT - 2189 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik las in de pers dat een deel van mijn vraag al begin deze week werd beantwoord.

Minister Pascal Smet: Ik heb dat gezien. Iemand kan zijn mond niet houden. Ik was het niet, want ik wou u de primeur geven.

De heer Paul Delva: Ik zeker ook niet. Maar ik zal mijn vraag behouden zoals ik hem heb ingediend omdat ik graag heb dat we er hier in deze commissie wat uitgebreider op kunnen ingaan.

De 11 juliviering in Brussel heeft een lange traditie. Traditioneel wordt er in de begroting een belangrijk bedrag aan toegekend. In de begroting voor 2011 is dat niet anders. Als ik het goed heb, staat daarin ad nominatim een bedrag van 445.000 euro vermeld op die post. Minister, daarmee toont u opnieuw aan dat in het Brusselbeleid van de Vlaamse Regering de band tussen Vlaanderen en Brussel belangrijk is.

Met het 11 julfest op en rond de Grote Markt in Brussel plaatst de Vlaamse Gemeenschap Brussel duidelijk in de kijker als hoofdstad van Vlaanderen. Daarom wordt dit feest ook al jaren georganiseerd met de steun van de Vlaamse Regering. In de beleidsbrief Brussel stelt u: “Het is mijn bedoeling de Vlaamse feestdag in onze hoofdstad een uitstraling te geven die naam waardig. Momenteel kent Vlaanderen verschillende 11 juli-evenementen, die zelfs in concurrentie met elkaar treden. Het moet de ambitie zijn van alle betrokkenen om tot een betere afstemming te komen, en door middel van een meer geconcerteerde aanpak 11 juli in Vlaanderen en ook in Brussel duidelijker te positioneren als een groot en breed volksfeest.” Dan zegt u: “Ik zal in overleg met de minister-president een voorstel tot vernieuwing formuleren. Ook de toekomstige relatie van de 11 juli-viering in Brussel met de openbare omroep VRT moet deel uitmaken van deze hervorming.” Ik veronderstel dat we daarop straks in het debat zullen terugkomen. Dan zegt u: “Het is nog te vroeg om het eindpunt van deze oefening te bepalen, al is het mijn bedoeling reeds een eerste zichtbaar resultaat op 11 juli 2011 te presenteren.”

Minister, kunt u, op basis van de evaluatie van de vorige editie, het concept en de organisatie van de editie 2011 toelichten? Ik veronderstel van wel, want de editie vindt al over een kleine anderhalve maand plaats. Wat zijn, op basis van deze evaluatie, de aanpassingen voor deze

editie? Kunt u aangeven hoe de verenigingen en het middenveld betrokken worden bij dit 11 julifeest in Brussel? Welke afspraken zijn er gemaakt met de VRT over de eventuele uitzending van de 11 juliviering op de Grote Markt van Brussel? Wat is de rol van de VRT in de hervorming van de 11 juliviering in Brussel? Zijn er nog andere mediapartners bij betrokken, zoals tvbrussel? Welke financiële middelen worden hiervoor vrijgemaakt? Hebt u hierover overleg en/of maakt u afspraken met andere Vlaamse ministers, bijvoorbeeld met de minister van Cultuur, van Toerisme, en/of met het VGC-college, het stadsbestuur enzovoort?

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik sluit me volledig aan bij de vraag van de heer Delva. U weet dat we bij de bespreking van de beleidsbrieven en van de beleidsnota ook bijzondere aandacht hebben gevraagd voor deze passage, die u terecht in de nota en de brieven hebt aangehaald. Het gaat niet alleen over het volgende programma en wie daarbij betrokken is, maar ook over de mediabelangstelling en de beloofde samenwerking met de VRT. Blijkbaar is daar iets anders aan de hand. Ik zou graag weten hoe u daar tegenover staat.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, wat mij vooral interesseert, is een evaluatie van de vorige 11 julivieringen. Hoe indrukwekkend die ook waren en zullen zijn, toch had ik de afgelopen jaren steeds meer het gevoel dat ik naar een soort plaatselijke versie van een goed uitgebouwd rockfestival zat te kijken. U moet me er nu niet van verdenken dat ik iets heb tegen rockfestivals. Op de duur had ik het gevoel dat het product eigenlijk een passe partout was, om het in de taal van Molière te zeggen.

Ik pleit niet voor een terugkeer naar aloude festiviteiten met vendelzwaaiers en Vlaams volksgezag, wel integendeel. Ik vraag me wel af of we niet moeten nadenken over wat de beste manier is om Brussel als Vlaamse hoofdstad te promoten. Een dergelijk festival op de Grote Markt kost handenvol geld. Dat is dat geld waard. Ik vind het zeer goed georganiseerd. Maar als dat jaar na jaar na jaar wordt gedaan, dan krijgt men iets – met een beetje gebrek aan respect gezegd – als Idool of Eurosong. Dat is goed geëvolueerd, maar is het nu niet de tijd om dat te evalueren? Misschien moeten we gaan naar iets dat kleinschaliger is, naar iets dat meer te maken heeft met Brussel en dat minder een festival is, dat men eigenlijk ook zou kunnen zien in Antwerpen of Gent. Hoe kunnen we op lange termijn die specificiteit vergroten om daardoor de aantrekkelijkheid van onze hoofdstad bij de Vlaamse kijkers te vergroten?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Feest in Brussel, De Gulden Ontsporing, de Brusselse 11 juliviering volgen hetzelfde concept als vorig jaar en, zoals de heer Van Der Taelen zegt, de afgelopen jaren, waarbij verschillende artiesten samenkomen. 's Avonds vindt op de Grote Markt traditioneel het slotconcert plaats. 's Middags zijn er dan de zogenaamde satellietoptredens in de Steenstraat, het Brussels Parlement en de Goede Bijstandskerk. Namen als Philippe Catherine, Pieter Embrechts, Paul Michiels of Lady Linn treden op onder leiding van Jean Blaute. Ook jonge muzikanten als Senne Guns en Annelies Monseré krijgen een plaats. Daar wordt dit jaar speciaal aandacht aan besteed.

De muziekwedstrijd Het Groot Geweld vindt dit jaar plaats op 11 juli en geeft iedereen de kans mee te doen. Als er mensen zijn die zich geroepen voelen, dan kunnen ze zich nog inschrijven tot 3 juni. Ik doe hier dus een warme oproep om dat te doen. De geselecteerden mogen dan optreden op het podium van de AB en zich bewijzen voor een professionele jury met als prijs een opnamesessie in de AB-muziekstudio. Ik zal nu even in de camera kijken voor de oproep aan alle jonge Brusselaars: de inschrijvingen lopen tot 3 juni en er is een heel mooie prijs te winnen.

Ik ga direct over tot het beantwoorden van de vraag ten gronde over het al of niet uitzenden van het evenement. De vraag daarover van de heer Van Der Taelen was terecht en pertinent. We hebben samengezeten met de VRT. De VRT heeft samen met de vzw Vlaanderen Feest!, en getrokken door de minister-president, dit jaar geopteerd voor Brasschaat als centrale locatie voor haar evenement, en dus niet voor Brussel. Al een paar jaar wordt geopteerd voor een rotatie in Vlaanderen. Ik wil me niet uitspreken over de keuze van Brasschaat en over de vergelijking met Brussel, laat staan over de vergelijking tussen de schaal. De keuze is echter gemaakt om van de ene naar de andere plek in Vlaanderen te gaan. De minister-president is die keuze blijkbaar ook genegen.

U weet dat het niet aan mij of minister Lieten is om aan de VRT op te leggen van waaruit wordt uitgezonden. Dat soort macht hebben we gelukkig niet over de VRT. Ik heb wel een vergadering georganiseerd met de collega's van het kabinet van minister-president Peeters, de vzw Vlaanderen Feest!, de AB, Onthaal en Promotie Brussel (OPB) en de Diensten Algemeen Regeringsbeleid – Coördinatie Brussel en Communicatie. Daaruit bleek dat enkel samenwerking op het vlak van de communicatie tot de mogelijkheden behoorde, maar dat men voor het overige niet mee wilde stappen in het concept.

Ik heb ook vragen over de manier waarop we dat doen. We hebben met de VRT, met andere mensen die daarover ook hebben nagedacht, nagegaan om een ander programma op poten te zetten.

Er zou nog steeds een eindevenement op de Grote Markt worden georganiseerd. Dit evenement zou niet langer zo groot zijn. Het zou vooral gaan om een programma dat over verschillende weken loopt en dat op 11 juli een apotheose in de hoofdstad krijgt. Dit zou allemaal in samenwerking met het Vlaamse en Brusselse middenveld verlopen. Door veel te doen, blijft Vlaanderen bij Brussel betrokken. Dat is het totaalconcept.

Ik weet dat ik hier enigszins vaag blijf. Het is mogelijk dat dit concept in de toekomst nog verder zal worden uitgewerkt. In elk geval gaat het om iets anders. Mensen zouden heel de dag in Brussel vertoeven en 's avonds zou het slotfeest plaatsvinden. Dit feest zou dan niet noodzakelijk op 11 juli worden uitgezonden. Dat kan ook later gebeuren. Bovendien kunnen ook in de voorafgaande weken al uitzendingen worden gepland.

Hoewel we de mening zijn toegedaan dat we met dit concept iets kunnen aanvangen, is onze pitch bij de VRT niet geslaagd. De pitch heeft niet veel opgeleverd. We moeten hieraan voortwerken. Indien er bij de Vlaamse volksvertegenwoordigers interesse zou bestaan, sluit ik niet uit dat we na deze viering eens een open brainstorming organiseren. Dit zou de mensen die hiermee bezig zijn, de kans bieden gezamenlijk over de mogelijkheden van dit evenement na te denken. Indien het Vlaams Parlement hier enige interesse in zou tonen, ben ik bereid een vergadering met de AB en met de andere betrokkenen te organiseren. Een gezamenlijke brainstormsessie zou kunnen uitwijzen hoe we dit evenement eventueel anders kunnen invullen. Ik sta hier in elk geval voor open.

In feite is het nooit een klassiek feest op de Grote Markt geweest. De vraag is of de VRT dit al dan niet moet uitzenden. De VRT is niet geïnteresseerd. Vorig jaar hebben we hiervoor wat bijkomende middelen toegekend. De VRT heeft het programma echter pas tegen middernacht uitgezonden. Dit was uiteraard geen groot succes. Dit jaar hebben we dan ook besloten dit niet te herhalen. Het lijkt ons immers geen goede investering van overheidsmiddelen.

Ik trek 445.000 euro uit voor de 11 juliviering in Brussel. Dat is veel geld. Dit geld is niet bestemd voor televisie-uitzendingen. Tvbrussel heeft 30.000 euro gevraagd om de 11 juliviering uit te zenden. We zijn om twee redenen niet op die vraag ingegaan.

Tvbrussel vraagt geen geld om de 20 kilometer van Brussel uit te zenden. Dat wordt zonder bijkomende middelen volledig gecapteerd en live uitgezonden. Ik zie niet in waarom we dan voor de 11 juliviering wel geld zouden moeten geven.

Bovendien vind ik dat mensen op 11 juli beter naar de concerten op de Grote Markt komen in plaats van thuis naar tvbrussel te kijken. Het lijkt me beter dat Nederlandstalige Brusselaars gezamenlijk en verenigd door een gevoel van samenhang op straat samenkomen. Het lijkt me een contradictie de luie zetel te bevorderen. De 11 juliviering moet een feest zijn waarbij mensen samen zijn. De Nederlandstalige gemeenschap moet in de stad met de andere gemeenschappen samenkomen. Dit is, los van de financiële vraag, een fundamentele reden om het niet uit te zenden.

Er zijn natuurlijk mensen, zoals ouderen en mensen die moeilijk ter been zijn, die de 11 juliviering willen bijwonen, maar niet in staat zijn te komen. Ik heb de AB en de andere organisatoren gevraagd voor die mensen specifieke maatregelen te treffen. De geïnteresseerden moeten toch de mogelijkheid krijgen naar de Grote Markt te komen. Er zijn verschillende mogelijkheden, zoals taxicheques of het voorzien in een ruimte op het balkon van het stadhuis. Ze moeten dat maar organiseren.

Ik vat nog even samen. Dit jaar wordt de viering, net zoals de voorgaande jaren, volgens het klassieke model georganiseerd. We hebben dit jaar ernstig geprobeerd een andere formule te vinden. Die denkoefening is nog niet klaar. We overwegen momenteel een open oproep in functie van de viering van volgend jaar. We zullen dan wel zien welke nieuwe ideeën binnenlopen. Indien ik de indruk krijg dat het Vlaams Parlement geïnteresseerd is in een brainstorm met het Vlaams en Brussels middenveld, ben ik bereid een dergelijke vergadering te organiseren. We zullen, al dan niet met behulp van een open oproep, nagaan hoe we het feest in Brussel volgend jaar of het jaar nadien op een andere leest kunnen schoeien.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik zit echter nog met een welbepaalde vrees. De 11 juliviering in Brussel ontvangt al jaren een belangrijke subsidie van 445.000 euro. Dit groot bedrag wordt volgens mij terecht aan het evenement in Brussel besteed. De 11 juliviering maakt al jarenlang deel uit van onze pogingen om het imago van de hoofdstad in Vlaanderen te verbeteren. Dat het belangrijkste Vlaamse feest in Brussel zoveel aandacht krijgt en op de VRT te zien is, is een goede zaak voor de positie van Brussel in Vlaanderen. Het bevestigt Brussel als hoofdstad van Vlaanderen. Een mooi, positief en vernieuwend feest toont Brussel in Vlaanderen. We zijn immers van een traditioneel evenement naar een leuk en eigentijds evenement gegaan.

Ik vrees dat het bedrag van 445.000 euro bewust of onbewust aan de uitzending van het grootschalig feest in Vlaanderen wordt gekoppeld. Dat op 11 juli een groot feest in Brussel wordt georganiseerd, heeft ermee te maken dat Brussel onze hoofdstad is. Het is tevens al sinds de vorige legislatuur de bedoeling Brussel in Vlaanderen duidelijk als hoofdstad te tonen. Dit aspect zou nu kunnen wegvallen. Naar aanleiding van de uitzendingen hebben mensen ons vaak aangesproken om te zeggen hoe prachtig ze het feest op de Grote Markt vinden en hoe mooi de stad is.

Dit aspect zou nu dus kunnen wegvallen. De tendens is duidelijk. Het werd uitgezonden op de VRT en dat gebeurt nu niet meer. Het werd uitgezonden op tvbrussel en dat gebeurt nu ook niet meer. Hoewel ik de redenering van de minister kan volgen, blijft de conclusie dat het feest niet meer op televisie te zien is. De uitstraling die de 11 juliviering aan Brussel gaf, valt hiermee ook gedeeltelijk weg. Enkel de mensen uit Vlaanderen die op het feest aanwezig zijn, zullen er nog iets van zien.

Indien de uitzending wegvalt, kan ook de uitstraling in Vlaanderen wegvallen. Dit is mijn vrees. Wat gaan we in dat geval met het feest doen? Zal het even grootschalig kunnen blijven? Ik bedoel daarmee niet dat het groot moet zijn, maar dat het belangwekkend en vernieuwend moet zijn en mensen moet aanspreken. Kan het feit dat het niet meer wordt uitgezonden op de VRT een impact hebben op de kwaliteit van het feest de komende jaren? Ik ben daar een beetje bevreesd voor. Ik heb natuurlijk geen antwoord op die vraag, maar

zodra iets minder wordt gemediatiseerd, en dat is vandaag het geval, kan dat een impact hebben op de uitwerking van de 11 juliviering in Brussel. Ik zou dat bijzonder jammer vinden.

Ik heb nog twee kleine bijkomende bedenkingen. De VRT kiest voor Brasschaat. Dat is ongetwijfeld een mooie gemeente, maar behalve de eerste twee letters, weet ik niet of ze veel gemeen heeft met onze fantastische hoofdstad. Ik blijf erbij dat het goed zou zijn als de VRT op 11 juli aandacht zou hebben voor de grootste stad van Vlaanderen. Dat lijkt me ook logisch.

Ik ga helemaal mee in uw idee, minister, om samen met het middenveld en de verenigingen de komende maanden te bekijken of we nog een andere invulling kunnen geven aan de 11 juliviering zoals die vandaag bestaat. Alle Brusselaars, zeker de Vlaamse, zouden nog meer betrokken kunnen worden bij dat feest. Men heeft al grote inspanningen geleverd, men komt van ver. Vandaag staat het feest op punt, maar indien we nog een stap verder willen gaan, samen met het middenveld en de verenigingen, dan ben ik, net zoals vele collega's met mij, graag bereid om daar eens grondig over te reflecteren.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Ik deel de bezorgdheid. Ik meen trouwens dat iedereen die deelt, maar misschien vanuit andere invalshoeken. Ik herinner me van tijdens de oorspronkelijke bespreking de opmerking van de heer Van Der Taelen, dat de belangstelling vanwege het hinterland – als ik dat zo mag noemen – voor onze Vlaamse stad Brussel er niet alleen die ene dag zou mogen zijn, maar uiteraard zou die er zeker die ene dag moeten zijn.

Ik deel de bezorgdheid van de heer Delva een beetje, want als zou blijken dat de mediabelangstelling wegvalt, dan zitten we op termijn in een scenario waarbij we die weer moeten aanwakkeren en zo meer. Dat neemt niet weg, en ik verwijs hiervoor opnieuw naar de heer Van Der Taelen, dat het concept inderdaad misschien wel eens mag worden herdacht. Het is immers geen format van een optreden dat evengoed op de grote markt van Sint-Niklaas, of in dit geval van Brasschaat, kan plaatsvinden. Het moet iets worden waarbij ook in de beelden de eigenheid van Brussel aan bod komt.

Ik deel het denkspoor: waarom niet opbouwen? Het hoeft niet allemaal dezelfde dag te gebeuren. Met de moderne technieken kan men daar een uitzending van maken nadien, een compilatie. Het moet misschien zelfs niet op 11 juli worden uitgezonden, maar dan toch wel in de buurt van die datum. Ik meen dat er heel wat belangstelling voor kan zijn, de kijkcijfers uit het verleden hebben dat trouwens ook altijd bewezen voor de rechtstreekse uitzending, ik kan me indenken dat ze ook voor dit type van uitzendingen mogelijk kunnen zijn.

Ik sluit me aan bij het voorstel om van hieruit samen met alle betrokkenen eens serieus te brainstormen over de aanpak. Een moderne aanpak, een gevarieerde aanpak, mensen op straat en daar de media bij betrekken, daar valt iets voor te zeggen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Lukas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, ik denk dat we het in dezen over heel veel dingen eens zijn en ik merk ook bij de collegae de wil om daar eens serieus over te brainstormen.

Ik heb al gezegd – en de collega's hebben mijn vrees een beetje beaamd – dat het feest zoals het bestond, te veel mainstream wordt. Uw idee om het feest te herdenken en te laten vertrekken van een opbouw, kan veel meer stimulerend zijn. Ik denk hierbij aan de Zinnekeparade. We moeten geen Zinnekeparade 2 maken, maar dat feest heeft twee voordelen. Het bouwt zich langzaam op, er is een proces dat men kan volgen. Het tweede voordeel is ongelooflijk: je betreft er echt de mensen van de stad bij. Dat is nu eigenlijk niet het geval, het is wel leuk om op onze grote markt het kruim van de Belgische rock te zien, maar uiteindelijk blijft het een vrij oppervlakkig spektakel.

Als we zouden willen dat het feest dat wij zullen organiseren, in welke vorm dan ook, op de Grote Markt in Brussel, wordt uitgezonden door de VRT, dan bestaat daar een vrij eenvoudig middel voor. U weet dat er een lijst bestaat waarop momenteel tien evenementen staan. Ik heb die deze week besproken in verband met mijn droefenis over het feit dat de Koningin Elisabethwedstrijd zo stiefmoederlijk werd behandeld. De lijst bestaat uit negen sportevenementen en één cultureel evenement. Is het zo ondenkbaar om daar iets aan te doen bij de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst? Wij zijn als Vlaamse Gemeenschap toch een heel grote geldschietster van de VRT? Ik denk dat de lijst moet worden herdacht, maar dat is een andere zaak. Waarom zouden wij niet voorstellen en waarom zou u als minister van Brussel niet aan uw collega's in de Vlaamse Regering, de minister-president en minister Lieten, voorstellen om op die lijst ook de viering van 11 juli te zetten? De VRT zou dan verplicht zijn om de viering uit te zenden.

Als ik u dan raad mag geven? Als het ooit zover kan komen, zou ik er het adjectief 'rechtstreeks' aan toevoegen, want anders zijn ze in staat om de uitzending achter de rode knop weg te steken en om kwart over vier 's ochtends uit te zenden, want dan leven ze de wet ook na.

Het is een eenvoudige suggestie. Ik meen dat het geen absurde suggestie is. Ik meen dat het niet te veel gevraagd is van de VRT, die toch door de Vlaamse Regering wordt gesteund en gesubsidieerd, dat er ook een uitzending over de eigen hoofdstad rechtstreeks op het scherm zou komen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Vlaanderen laat Brasschaat niet los.

De heer Mark Demesmaeker: Ik deel voor een groot stuk de bezorgdheid van de collega's die hier het woord hebben genomen. Ik denk dat wat de heer Delva zegt, pertinent is. Als zo'n groot bedrag wordt uitgegeven aan een zo mooi evenement, dan moeten we het in de vitrine kunnen plaatsen in de rest van Vlaanderen, want anders zou het evenement zelf op termijn in vraag kunnen worden gesteld.

Ik heb een bijkomend vraagje. Ik vind ook dat het in de eerste plaats de opdracht is van een openbare omroep. Het is evident dat de openbare omroep als opdracht zou moeten hebben om dit soort evenement uit te zenden of er toch ten minste serieus over na te denken. Ik meen me te herinneren dat de 11 juliviering één keer is uitgezonden door vtm. Is eraan gedacht om ook eens contact op te nemen met de andere nationale spelers, de groep van vtm of de groep van VT4?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Wat dat laatste betreft, voorzitter, als je wilt dat VT4 of vtm het uitzendt, moet je betalen. Als je betaalt, zullen ze het wel uitzenden, dat was de vorige keer eenmalig ook zo.

Ik ga er wel van uit dat zowel de VRT als tvbrussel in hun normale nieuwsverslaggeving voldoende aandacht besteedt aan de 11 juliviering in Brussel. Maar goed, je weet nooit. We kunnen dat uiteraard – gelukkig maar – niet bepalen. Ik ga er wel van uit dat ze het doen en op die manier zal er toch verslag van worden gebracht in Vlaanderen.

Ik begrijp uw vrees, mijnheer Delva, in verband met die 445.000 euro gekoppeld aan een uitzending. Ik weet zelfs niet of dat destijds zo uitdrukkelijk gekoppeld was. Zolang ik hier minister ben en iets kan zeggen over die budgetten, zal ik het bedrag van 445.000 euro houden om 11 juli in Brussel te vieren, of dat nu wordt uitgezonden op tv of niet. Dat is voor mij niet aan elkaar gebonden. We moeten dat vieren in de hoofdstad en we moeten ervoor zorgen dat het een groot feest is.

Ik deel de mening dat het huidige concept en de manier waarop het op televisie wordt gebracht, ter discussie kunnen worden gesteld. Ik licht een klein tipje van de sluier op. Men

dacht er bijvoorbeeld aan om een hele reeks te maken. Ik zeg maar iets: een Vlaamse frituurhouder komt in contact met een Brusselse topchef en ze bedenken samen een gerecht dat ze dan op 11 juli maken op een plein in Brussel. Je kunt er reality-tv in de betere vorm van maken. Je kunt er een heel verhaal rond vertellen, ook met mensen die Brussel voor de eerste keer ontdekken. Je kunt er iets heel moois van maken. We gaan dat ook doen. Ik hoor dat er interesse is.

Dat wil ik bespreken met OPB, in de toekomst vzw Muntpunt, maar misschien ook met de VRT. Er is hier toch een consensus dat het in de eerste instantie de taak is van de VRT om dat uit te zenden. Misschien kunnen we de VRT bij die vergadering betrekken. Daar moet ik nog even over nadenken. Misschien moeten we, ook juridisch, alle mediaspelers gelijke kansen geven. In september wil ik een eerste vergadering organiseren.

In verband met de beheersovereenkomst van de VRT heb ik minister Lieten aangesproken. Het zal een topic zijn voor de Vlaamse Regering. De werkelijkheid is nu ook heel duidelijk. Onder de vorige Vlaamse Regering, waar ook Open Vld in zat, is al beslist om voor een ander concept te kiezen: Vlaanderen Muziekland in een andere vorm, met rotatie. De beslissing om roterend te werken dateert dus al van de vorige regering. Er is geprobeerd om dat deels in Brussel te houden. Dat is al gelukt en niet gelukt, ook al half gelukt.

De Vlaamse Regering zal het bespreken. Ik garandeer niet dat men zal beslissen dat het in Brussel komt. Als het een andere formule wordt, moet je dan die 11 juliviering doen of beter iets anders? Dat wil ik ook bekijken. Als we een goed feest organiseren, moet dat in eerste instantie voor de Nederlandstalige gemeenschap in Brussel zijn en de Nederlandstaligen uit Vlaanderen naar Brussel doen komen.

Ik begrijp heel goed dat er een wens is om er concreet over na te denken hoe we het anders kunnen invullen. Ik ben bereid om dat samen met het parlement te doen. In september organiseren we een open denkoefening, met parlementsleden en andere mensen, om te bekijken hoe we tot een andere invulling kunnen komen. Ik zal zelf ook aanwezig zijn en ik zal uiteraard ook de VGC betrekken.

De heer Paul Delva: Ik ben blij dat het budget de komende jaren behouden blijft, hoewel de mediatisering minder sterk is dan vroeger. Ik ben ook heel blij met de vernieuwende pistes. Ik onthoud de brede consensus in de commissie over de vraag dat de openbare omroep de 11 juliviering in Brussel op het scherm zou brengen. Dat is een duidelijk signaal vanuit deze commissie.

De voorzitter: Absoluut, en we noteren ook de afspraak om meteen na het reces hierop door te gaan.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Willy Segers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over inspraak in het investeringsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie - 2195 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Voorzitter, minister, collega's, de voorbije dagen was er persbelangstelling voor de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

Vorige week las ik op brusselnieuws.be dat u van plan bent, minister, om voor de middelen die Vlaanderen in de VGC steekt, directe inspraak te eisen. Ik citeer: "We gaan de bedragen voor grote infrastructuurwerkzaamheden oormerken. Zo kunnen we mee bepalen waar het

geld naartoe gaat.” Op die manier zal de VGC niet langer heer en meester zijn in de besteding van de infrastructuurmiddelen voor de gemeenschapscentra. Dat levert ongetwijfeld een probleem op voor, of betekent een streep door de rekening van het investeringsplan dat het VGC-college zelf opstelde en goedkeurde voor de komende vier jaar. De vraag is in hoeverre deze plannen behouden blijven, samen lopen, tegenstrijdig zijn of wat dan ook.

U kondigde ook enkele initiatieven aan. Zo zou u al een financieringsplan klaar hebben om het gemeenschapscentrum annex bibliotheek en seniorenaccommodatie naast de kerk van Neder-Over-Heembeek opnieuw op de rails te krijgen. Enkele maanden geleden zijn daarover hier in de commissie vragen gesteld, omdat het de omgekeerde richting uit ging. Concreet trekt u het dossier-Pieter en Pauwel naar u toe. U zou het VGC-college hebben voorgesteld om 700.000 euro van de Vlaamse dotatie te besteden aan de aankoop van twee terreinen naast de kerk van Heembeek. Daarnaast vraagt u de VGC om 2 miljoen euro uit te trekken voor de bouw van een bibliotheek en een gemeenschapscentrum. Een deel kan gefinancierd worden door de geplande verkoop van een aantal overtollige gebouwen waarvan de VGC eigenaar is. Vlaanderen zelf zou 350.000 euro op tafel leggen.

De VGC krijgt jaarlijks 1,1 miljoen euro van Vlaanderen om verbouwingen en verbeteringen aan de gemeenschapscentra te financieren. Daarbovenop komt er nog een dotatie uit Vlaanderen van 2 miljoen euro voor flankerend infrastructuurbeleid.

Minister, u vraagt meer inspraak in de wijze waarop de VGC haar investeringsplan invult met Vlaamse middelen. Vanwaar die plotse vraag? Vindt u dat de VGC haar taak eventueel niet naar behoren uitvoerde?

Vreest u niet dat de continuïteit van enkele projecten die aansluiten bij het VGC-investeringsplan, daarmee in het gedrang komt? Indien niet, waarom niet?

Is deze beslissing vooraf afgetoetst bij de betrokken VGC-collegeleden? Zo ja, wanneer gebeurde dat en hoe reageerden zij daarop? Zo niet, waarom is dat niet gebeurd?

Minister, klopt het dat u het dossier-Pieter en Pauwel naar u toe trekt? Zo ja, kloppen de daarover genoemde bedragen?

Mogen we andere belangrijke wijzigingen verwachten ten aanzien van het oorspronkelijke VGC-investeringsplan?

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, u kent mijn ingeboren liefde voor harmonie, zeker als het over Brussel gaat. Vanuit een Vlaams standpunt denk ik dat niemand er een boodschap aan heeft als er conflicten rijzen waarvan bovendien, en daar neem ik gif op in, de gemiddelde Belg, Brusselaar, Vlaming niet begrijpt waarover het gaat. Het beeld dat blijft, is vaak een van grote verwarring. Als u een rondvraag zou doen bij de gemiddelde, zelfs vaag politiek geïnteresseerde Brusselaar en a fortiori Vlaming, dan zou u merken dat niemand weet waar het eigenlijk over gaat maar dat wel de indruk blijft bestaan dat ze in Brussel onder Vlamingen ruzie aan het maken zijn.

Ik kan deze toestand alleen maar betreuren. Ik betreur vooral niet dat u bepaalde verklaringen hebt afgelegd. U hebt gezegd dat u bedragen wilt oormerken. Dat neem ik u niet kwalijk. Wat ik wel vreemd vind, is dat daar geen voorafgaand debat over is geweest. Ik kan me heel goed voorstellen dat u als minister van Brussel stelt dat de financiering van de VGC, die altijd op die manier is gebeurd, niet opportuun is en dat u daar iets aan wilt veranderen. Dat is een debat dat het waard is gevoerd te worden, eventueel zelfs in deze commissie of in de gemeenschappelijke commissie met Brussels-Vlaamse parlementsleden.

Helaas is het niet zo gebeurd. De indruk ontstaat natuurlijk dat er weer een of andere vorm van koude oorlog wordt gevoerd waarbij u allerhande perfide zaken worden toegeschreven waarin ik niet graag geloof. U weet dat wij in een kleine stad leven in Brussel. Bruggen verbranden of gevaarlijke scuds afschieten is altijd zeer riskant. Men loopt dan het risico met

veel rancune te maken te krijgen. U weet dat als u vandaag met iemand ruzie maakt, u daar morgen misschien mee aan tafel zit. Als er genoeg met glazen is gegooid, dan komt er toch een moment dat er gepraat moet worden.

De enige vraag die ik het debat waard vind, is wat uw visie is op de rol van de VGC. Welke rol zal de VGC spelen? Perfide geesten zouden kunnen zeggen dat dit een uitschakeling is. Oormerken is een sterke term. Als een minister bedragen gaat oormerken, dan betekent dit dat die voor een bepaald specifiek doel moeten worden gebruikt. U zegt dan tegen de VGC dat ze daar nog eens leuk over mag komen vergaderen, maar dat u al hebt beslist waar het geld naartoe gaat.

Minister, het zal u misschien verbazen, maar ik heb u gisteravond in een Brusselse drankinstelling verdedigd tegen de aanvallen van een of ander personage dat beweerde dat de keuze voor Neder-over-Heembeek natuurlijk niet onschuldig is en dat wij dat moeten interpreteren als een soort dienstbetoon aan iemand die u trouwens ook citeert in uw artikel, de voormalige minister van Cultuur. Hij beweerde dat die daar electoraal belang bij zou hebben en dat uw keuze om dat geld voor Neder-over-Heembeek te oormerken partijpolitiek is. Ik heb die mens terechtgewezen en gezegd dat ik toch wel een zekere 'estime' heb voor u en me dus niet kan voorstellen dat u zich zou verlagen tot dergelijk partijpolitiek dienstbetoon. Ik hoop dat u me gerust kunt stellen dat ik u op dat vlak niet ten onrechte heb verdedigd.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Het spektakel en de commotie die we de afgelopen weken rond dit dossier hebben gezien, zijn niet fraai. Politici moeten oplossingen aanreiken voor de problemen die zich voordoen.

Ik deel gedeeltelijk de mening van de heer Van Der Taelen dat de conflicten die we in de media hebben gezien, niet ten goede komen aan Brussel en de bevolking, noch aan de politiek. Van de politiek wordt verwacht dat ze oplossingen aanbiedt die in een vorm van consensus worden uitgevoerd.

Ik betreur heel erg dat het debat niet meer gaat over de essentie. De essentie is dat er een probleem was in Neder-over-Heembeek en dat er een oplossing is aangereikt. Er komt een dienstencentrum en een cultureel centrum. Dat is ook wat de Brusselaars verwachten. Dat is de afgelopen dagen ondergesneeuwd in het welles-nietesspelletje van de afgelopen weken. Ik begrijp dat niet.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, de vraag van de heer Segers heeft een informeel aspect en een formeel aspect.

De collega's verwezen al naar het informele aspect: Vlaanderen en de VGC hebben er alle belang bij om zich nog meer dan vandaag als partners te gedragen. Als parlementsleden moeten wij elke samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC blijven stimuleren. Het spektakel, zoals mevrouw Idrissi het noemt, dat wij de afgelopen weken hebben meegemaakt, was inderdaad niet fraai.

Daarnaast is er het formele aspect. Het toezicht op de VGC hangt juridisch niet in het luchtledige. Het decreet van 1989 gaat daarover. Minister, u kent dat decreet ongetwijfeld zeer goed: het algemeen toezicht, het bijzonder toezicht, het dwangtoezicht, enzovoort. De relaties tussen de VGC en de Vlaamse Gemeenschap liggen op dat vlak op een bepaalde manier vast.

Dat neemt niet weg, en dat is zeer actueel, dat we naar die relaties moeten blijven kijken, dat de voorbereidingen die vandaag gebeuren met betrekking tot de Taskforce Brussel zullen uitmonden in een debat, waarvan ik niet weet of we het nog een kerntakendebat noemen, over waar de Vlaamse Gemeenschap en waar de VGC exact staan, wie wat doet en welke relaties

er tussen die twee bestaan. Dat debat wordt dringend. Wij zouden duidelijke antwoorden moeten kunnen geven. De Vlaamse zaak in Brussel is te belangrijk om er niet diep op in te gaan. Maar ik ben er vast van overtuigd dat het de bedoeling is van alle beleidsvoerders op alle niveaus, zowel in de Vlaamse Gemeenschap als in de VGC, om op dat vlak naar oplossingen te zoeken.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik ben heel blij dat deze vraag er is. Nu kan ik eens heel duidelijk een aantal dingen stellen. Ik zal dat dan ook doen, zonder te verbloemen.

Om te beginnen heb ik het artikel in Brussel Deze Week totaal niet begrepen. Ik heb dat ook laten weten aan die mensen. Zij hebben mij gezegd dat ze het nieuws niet verslaan of duiden, maar maken. Ik zou eerder zeggen dat zij een conflict maken. Wie de gegevens analyseert, zal zien dat er niets is veranderd in het beleid. Al vele jaren bepaalt de Vlaamse Gemeenschap waar het geld van de dotatie voor de gemeenschapscentra naartoe gaat. Dat is constant beleid van de afgelopen tien jaar of misschien zelfs al langer. Oorspronkelijk ging dat geld naar kleinere projectjes omdat de VGC er niet in slaagde om het op tijd uit te geven. Ik heb toen nog als VGC-collegelid, samen met mijn voorganger hier in Brussel, met instemming van het toenmalige VGC-college beslist dat het geld naar grotere projecten zou gaan. Dat zou in samenspraak tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC bepaald worden. Daaraan was een hele administratieve rompslomp verbonden.

Ik geef een concreet voorbeeld: De Kroon in Sint-Agatha-Berchem wordt nu ook voor twee derde betaald door de Vlaamse Gemeenschap op grond van de dotatie voor de gemeenschapscentra.

Ik heb dus niets gewijzigd aan het beleid. U herinnert zich dat het bevoegde collegelid enkele weken – maanden inmiddels – geleden stelde dat er een probleem is in Neder-over-Heembeek: de Vlaamse Gemeenschap stelt dat het niet kan wegens alle risico's die daaraan verbonden zijn. Zij moeten maar met een oplossing komen. Zo is dat verklaard. En als de Vlaamse Gemeenschap, ik dus, met een oplossing komt, zal zij de 2 miljoen euro waarin in het VGC-investeringsplan is voorzien, opnieuw ter beschikking stellen. Zo staat het genoteerd, zowel in de krant als in de verslagen van de VGC.

Welnu, ik ben op zoek gegaan naar een oplossing voor Neder-over-Heembeek. Ik heb uit de vele reacties van alle partijen – Vlaams Belang, N-VA, Open Vld – begrepen dat iedereen vond dat er in Neder-over-Heembeek een gemeenschapscentrum moest komen. Ik vind dat ook. We hebben de oplossing gezocht en gevonden. De stad Brussel doet een woningenproject. De grond kan overgekocht worden. Wij hadden oorspronkelijk in 300.000 euro voorzien. Ik leg er nog eens 350.000 euro bovenop, waardoor we 650.000 euro geven. Bovendien geven we nog 700.000 euro om de grond aan te kopen. Met andere woorden, ik vraag om de dotatie voor de gemeenschapscentra daarvoor te gebruiken. Iedereen vindt dat we dat moeten doen.

Dat is het enige dat we hebben gedaan. We hebben aan Brussel Deze Week alleen maar de oplossing gegeven. Dat betekent niet dat wij nu inspraak willen in dat investeringsplan. Ik kom daar meteen op terug. Dat betekent ook niet dat wij nu plots het beleid gaan wijzigen. Neen, het was niet meer dan dat. Maar men heeft daar een heel verhaal aan opgehangen, waardoor het college van de VGC op een nogal leugenachtige manier heeft gereageerd. Dat moet me toch even van het hart. Ik kan dat hier punt na punt weerleggen. Men probeert de perceptie te creëren dat Vlaanderen steeds meer geld zou oormerken in Brussel. Het omgekeerde is waar.

Ik heb vele redenen om kwaad te zijn, maar voor mij is die pagina omgeslagen op de VGC. Ik ben niet rancuneus. Het verleden is het verleden, ik kijk naar de toekomst. Mijnheer Van Der Taalen en mevrouw Idrissi, ik deel voor 100 procent uw analyse: we moeten samenwerken om vooruit te gaan. Vanaf het ogenblik dat ik Vlaams minister ben geworden, is dat altijd

mijn houding geweest. Ik heb daar al heel veel geduld in gestoken; ik heb al heel veel op mijn tanden moeten bijten.

Wij zijn niet betrokken bij de opmaak van het investeringsplan van de VGC. Wij hebben dat heel vriendelijk gevraagd. Wij denken dat dat logisch is omdat het complementair is ten aanzien van het beleid van de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Gemeenschap geeft, los van de 3,1 miljoen euro voor de Brusselbegroting en naast de algemene dotatie van 24 miljoen euro voor het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs (AGION), het Vlaams Brusselfonds, nog eens 4,5 miljoen euro via het Stedenfonds. Maar men heeft me daar niet bij willen betrekken. Ik heb daarvan akte genomen. In de pers is daarover niets gezegd. Dat werd opgemaakt, ondanks de vriendelijke, niet-conflictuele vraag om ons daar toch zeker bij te betrekken. De VGC heeft dat niet gedaan.

Er wordt gesproken over de taskforce. Die blokkeert omdat de ambtenaren van de VGC spreekverbod hebben gekregen van de VGC. Ze moeten vooraf vragen wat ze mogen zeggen in de taskforce. Ik vind dat niet normaal. De Vlaamse ambtenaren die daarin zitten, komen niet aan mij vragen wat ze daar mogen zeggen. Die mogen de vergadering voorbereiden zoals zij denken dat ze het moeten doen. Ik moei me daar niet mee. Later zal er dan wel een politiek overlegmoment komen.

Ik neem initiatieven. Ik geef meer geld aan de VGC. Ik heb 2 miljoen euro extra gegeven voor de VGC-dotatie voor de brede school. Ik stel nu 700.000 euro extra ter beschikking. Mijn houding is dus niet minder geld te geven aan de VGC. Men moet in zijn leven coherent blijven. Toen ik in de VGC zat, vond ik ook dat het belangrijk was dat de VGC mee kon beslissen waar die middelen naartoe gingen. Ik vind dat nu ook.

Ik vind het heel jammer, en ik meen dat ook, dat er af en toe opstoten zijn van problemen. Ik herhaal dat het nu niet aan mij ligt. Soms zijn er misverstanden, dat weet ik ook wel. Ik wil ook niet zeggen dat ik er nooit verantwoordelijk voor ben, want dat is ook onnozel. Maar ik doe wel echt oprechte pogingen om geen conflicten te hebben. Er waren wat strubbelingen met collegelid Vanraes. We hebben wel samen voor de schoolprojecten gezorgd. Dat is, denk ik, ook wat de Brusselaar verwacht. Ik wil dat ook verder blijven doen.

Het investeringsplan is tot stand gekomen zonder betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap, ondanks het feit dat de Vlaamse Gemeenschap een heel belangrijke partner is. We oormerken dit voor Neder-over-Heembeek, en dat is een politiek van al vele jaren. We gaan in op een suggestie van de VGC om een oplossing te vinden, zodat ze die 2 miljoen euro kan vinden. We hebben die oplossing aangereikt. Alles wat de afgelopen weken is gebeurd, is – als u het mij vraagt – je reinste Monty Python. Er is geen beleidswijziging geweest. We hebben, zoals ons werd gevraagd, een oplossing aangereikt. Omdat er een heel conflictueel artikel is, geeft het college, en het spijt me dat ik het moet zeggen, een oneerlijke en verkeerde verklaring. Ik heb ondertussen ook gereageerd. Dan is het – terecht – oorverdovend stil geweest, omdat mijn reactie met de bijbehorende cijfers to the point was. We kunnen dat trouwens via mails bewijzen.

Ik eindig met de moraal van het verhaal. We hebben dat weer gehad. Ik wil in de toekomst opnieuw constructief samenwerken met de mensen van de VGC. Het belangrijkste is dat de Brusselaar dat wenst. Ik hoop dat dat gevoel wederzijds is, zodat we vooruit kunnen gaan. Ik blijf constructief. Dat zal voor een deel liggen aan mijn katholieke opvoeding: de ene wang en de andere wang. (*Gelach*)

De voorzitter: Wat kan men daar nog op zeggen!

De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers: Minister, ik dank u voor de toelichting en de omkadering van het antwoord. Ik geef onmiddellijk toe dat de vraag gericht ging over een project. Ik had echter wel de bedoeling om het hele probleem nog eens duidelijk te stellen.

We hadden het antwoord wel een beetje verwacht. Ik spreek nu als niet-Brusselaar, die echter toch wel betrokken is. Ik ben politiek niet betrokken bij het Brusselse systeem, toch niet in het beleid. We pleiten ervoor dat er, na de moeilijke relatie van de afgelopen twee jaar door de politieke samenstelling van het VGC-college en de politieke relatie op het Vlaamse niveau, hieraan een einde wordt gesteld. Zoals de heer Van Der Taelen in zijn inleiding heeft gezegd, is dat in het algemeen belang van de Brusselaars, van de vele Vlamingen in Brussel, van al degenen die dagelijks naar Brussel komen. U had het over het omdraaien van een pagina. We hebben u met betrekking tot een aantal andere dossiers opgejaagd. Ik geef dat gerust toe. Ik denk dan aan onderwijs, omdat uw houding op een bepaald moment was dat zij de regierol op zich moest nemen en zei dat u niets zou doen zolang daar niets gebeurt.

Ik sluit me aan bij wat de heer Delva zei om met alle partijen een gezonde visie te ontwikkelen over dit gewest, deze stad. Van hieruit en vanuit de oppositie in Brussel zullen we daar zeker op een positieve manier aan meewerken. Dit gewest en deze stad verdienen meer. Ik heb een aantal krantentitels van de afgelopen weken bij me. Het zijn krantenredacties die die opmaken. Maar dat is positief voor niemand, noch voor de betrokken stad, noch voor de inwoners, en zeker niet voor de betrokken politici.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, u verwijst naar Monty Python. In een vorig leven heb ik veel reportages gemaakt, waarbij ik soms figuren heb gefilmd die iedereen hilarisch vond. Telkens was er maar één persoon die dat niet vond, en dat was natuurlijk het personage zelf. Dat is een beetje het nadeel van een comedyreeks zoals Monty Python. U speelt daar ook in mee. U bent daar een deel van. *(Opmerkingen van minister Pascal Smet)*

Ik ben graag bereid uw versie te aanvaarden. Ik wil daarover geen polemiek beginnen. U moet echter toch één zaak toegeven. Misschien ligt het zelfs niet aan u, maar als we een objectieve analyse maken van de manier waarop de pers dit heeft behandeld, dan kon dit niet anders dan tot een conflictuele situatie leiden.

Ik heb het gevoel dat vooral het eerste artikel in Brussel Deze Week niet weergeeft wat de minister hier net heeft verteld. Misschien is het accent bewust anders gelegd. Ik durf te hopen dat het niet de wens van de minister is geweest, maar dit is een artikel dat niet op een andere manier kan worden gelezen. Ik kan de overtrokken reactie van de VRT dan ook begrijpen. Op communicatief vlak staat dit ver van wat de minister hier heeft verklaard. Ik sta kritisch tegenover een bepaalde pers die niet naar analyses, maar naar conflicten op zoek is. Het lijkt wel alsof een rode lap voor een stier wordt gehouden en vervolgens wordt bericht dat die stier vreemd reageert.

De minister heeft verklaard dat hij de pagina lang geleden al heeft omgedraaid. Hij kan er echter niet omheen dat er een conflict is geweest. Volgens mij is dit conflict op los zand gebouwd. Misschien is het tijd dat de minister en de VGC ter meerdere eer en glorie van onze stad en van de Vlamingen in de stad eens een symbolische daad stellen. Die daad moet de Brusselaars en de ongeïnteresseerde Vlamingen die wel eens naar Brussel kijken, ten minste het gevoel geven dat er aan Vlaamse zijde een grote wil tot samenwerking bestaat. Er is geen conflict tussen de minister van Brussel, de Vlaamse Regering en de VGC. Er is nood aan een dergelijk moment.

We weten allemaal dat de partij van de minister in de VGC niet tot de meerderheid behoort. Dat doet echter niet ter zake. De minister heeft zelf verklaard dat hij die pagina heeft omgedraaid. Hij weet echter ook op welke wijze er wordt gecommuniceerd. Hij is er nu zelf mee het slachtoffer van geworden. Hij noemt dit een comedy. Er moet echter een moment komen waarop, bijvoorbeeld, de minister en de leden van het college van de VGC samen de

uitdagingen van deze stad en de organisatie van de samenwerking tussen de minister en de VGC bespreken. Is het dan een gek idee de leden van het college van de VGC en de minister voor een gezamenlijke vergadering uit te nodigen? Tijdens die vergadering kan duidelijk worden dat ze het over veel zaken eens zijn en hoeft er helemaal niet met glazen te worden gesmeten.

De voorzitter: Dat is inderdaad geen gek idee.

Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Ik ben enigszins verbouwereerd door bepaalde antwoorden die hij heeft gegeven. Zo ligt de taskforce gedeeltelijk lam omdat de ambtenaren van de VGC een bepaalde vorm van zwijgplicht hebben gekregen. Alle vragen moeten blijkbaar aan de excellenties worden gesteld.

Het siert de minister dat hij duidelijk aangeeft dat hij de pagina heeft omgedraaid. Het is tijd dat de excellenties van de VGC die pagina ook eens omslaan. Ik ben er niet zo voor gewonnen nog eens een grote geste of een bepaald momentum te creëren. Wat de Brusselaars nodig hebben, is een goed beleid. Iedereen moet dit beleid op zijn eigen bestuursniveau voeren.

Op dat moment kan die taskforce van start gaan. Ik roep alle mensen die in het college van de VGC verantwoordelijkheid dragen op om hiervoor te pleiten. Het moet goed werken en er moet een goed beleid worden gevoerd. Er moeten maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat de taskforce goed werk kan leveren. Dat is wat we nodig hebben. We hebben geen nood aan een zoveelste moment waar niemand een boodschap aan heeft.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Er is nog een element dat ik daarnet niet heb aangehaald. Tijdens de besparingen heb ik de dotatie van de VGC steeds ontzien. Ik wilde er niet van worden verdacht een wraakoefening uit te voeren. Ik heb meer op mijn eigen middelen dan op de middelen van de VGC bespaard. Er wordt echter verteld dat precies het omgekeerde is gebeurd. Dat is bijzonder onrechtvaardig.

Ik heb die pagina in het verleden al omgedraaid en ik zal dat opnieuw doen. Zoals iedereen terecht heeft opgemerkt, moeten we vooruitgang boeken. Misschien is dit een zeker moment van catharsis geweest. Iedereen moet begrijpen dat dergelijke conflicten nergens toe leiden. Ik hoop dat we in de toekomst goed zullen samenwerken. In elk geval blijf ik in een samenwerkingsstemming. Ik heb geen verborgen agenda's. Ik heb steeds gevonden dat mensen en zeker politici in een stad als Brussel moeten samenwerken. We moeten nu in die richting voortgaan. Ik zal dat in elk geval doen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■